

MEN ONU SEVMİŞDİM BİR İLKBAHARDA

Süleyman Rüstem

Sevib sevilenler çok güzel bilir
Olmayıp vefası ilk mehebbetin.
İzleyir aşığı son menziledek
Şirin mecarası ilk mehebbetin

Menim dediklerim şikâyet değıyl
Yyürekler yandıran hekayet değıyl
Hakigi aşige kifayet değıl
Tükenmez cefası ilk mehebbetin.

Sevgisiz gül çiçek bitmez, ey gönül
İnsan muradına yetmez, ey gönül
Nedendir, bilmirem getmez, ey gönül
Başımdan sevdası ilk mehebbetin.

Bu derde neylesin loğmanın eli
Elime deymemiş cananın eli
Döydü kapımızı hicranın eli
Budur mu menası ilk mehebbetin.

Men onu sevmişdim bir ilkbaharda
O meni terk etti boranda, karda
Her yara sağalıb, unutulur da
Sağalmaz yarası ilk mehebbetin.

BİZ AYRI DÜŞELİ

Hesyn Arif

O günler yuhuydu, yoksa hakikat
Belki bir düğümlü sırrı idi, gitti.
O arzu, o ümit, o söz, o sohbet
Dudaktan süzülen dürrü idi, gitti.

Şırşırılar oyandı, çağladı dağlar
Çiçekler boylandı, bezendi bağlar
Biz ayrı düşeli bir garip bahar
Yanımdan habersiz yeridi, gitti.

Bulutlar ufuga çekildi lay lay
Tarlalar biçildi, buğdaylar tay tay
Biz ayrı düşeli bir alovlu yay
Çölleri, düzleri bürüdü gitti.

Bulaklar boynunda üşüdü yarpız,
Yapraklar, budaktan endi aramsız
Biz ayrı düşeli bir yorğun payız
Sarı çuhasını sürüdü, gitti.

Aktı damcı damcı buz salkımları
Seller yaraladı burcu, hasarı
Biz ayrı düşeli bir kışın karı
Gözümün içinde eridi, gitti.

Gönlümde dört fasınn gamı, niskili
Muhnetin sonu yok, gamın sahili
Yetmiş vıda yılı, ayrılık yılı
Ömrün günlerinin biriydi, gitti.